

BIOTRONIKA

J E U A

5/2018

www.dub.cz

Univerzita je duchovní služba

Říp – Den otevřeného nebe – 30. 3. 2018

Vítám vás na hoře Říp, po kolikáté již, je to velká tradice. Těší mě, že vás po roce potkávám. Obzvláště dnes vnímám význam tohoto roku a tohoto dne. Jistě tušíte, co teď řeknu – 100 let je 100 let. Než došlo ke vzniku republiky, byla to dlouhá cesta plná vzletů i pádů. Jednou od moře k moři, podruhé okleštěná, maličká, zbídačelá zem. Kolik cizích vojsk, zájmů, kolik utrpení, ale muselo to být. To všechno nás učilo, úplně se to nedá popsat rozumem. Je to něco jako duch doby, duch lidí, a ať to vnímáme nebo ne, všichni to máme – jsme

jedno. Ne proti někomu, jak by si mohl někdo myslet, naopak, spolu se všemi.

Stojím tu díky svému učiteli – Zezulkovi. Za ta léta se událo mnoho. Bylo to založení univerzity, dále mnoho dalších kroků, včetně těch posledních, vzniká zde komora (*Sanátor – pozn. red.*). Zvláště dnes, tady mohu říci, že jsme se stali 38. řádnou náboženskou společností. Jsem velmi rád a šťasten, že v tomto státě tato možnost vznikla. Máme za sebou tříletou zkušební dobu a nyní je to jen na nás, co po nás zbude – jak to bude dál. Víím, že v Čechách slovo „náboženská“ zní pro mnohé někdy až podivně – varujícně, ale nikdy nesudte předem, ale počkejme, jak to bude. Je to náboženská společnost nového typu, tady nemusíte dodržovat dogmata, něčemu věřit, nemusíte splňovat docházku – **univerzita je duchovní služba.**

Je nádherné, že vedle světa rozumu máme i svět druhý a je stejně oprávněný jako první. Není možno se domnívat, že názor jednoho – jedné strany by měl převážit. Vždyť kritizovat je tak snadné a něco udělat tak těžké. Výsměch je nástrojem těch, kteří nemohou anebo nechťejí vnímat druhé, býti demokraty a dávat jim prostor.

Za minulá léta došlo i k tomu, že jsem se stal členem politické zdravotní platformy EU, a tak občas jezdím do Bruselu a zúčastňuji se jednání, která se týkají otázek souvisejících s mojí prací. Byly učiněny zásadní kroky v přínosu informací, neb u nás existuje jakési podivné ticho. Překlady z WHO, z Evropy, ale také z jiných zdrojů, přinesly pro mě netušený, a přesto velmi pozoruhodný poznatek. Shrnu ho, nemohu vám citovat všechny dokumenty. WHO doporučuje členským státům, aby zařazovaly i alternativy do národních zdravotních programů. A koneckonců i zdravotní systém NATO má ve svém portfoliu, jako samozřejmost, zařazení i alternativní postupy. Mnoho amerických a světových nemocnic nabízí tyto postupy, a jsou přednášeny i na univerzitním poli, byly a jsou zkoumány v různých částech světa. Nechtěl bych vás tu s tím zdržovat, ale je

Josef Zezulka

BYTÍ

ŽIVOTNÍ FILOSOFIE

...pokračování textu z časopisu *Biotronika* č. 4
kapitola OSUD

Bytí je věčné. Životní tep a vývoj je jen v naší mysli, která si ho jen jakoby postupně prohlíží. Tvůrčí dílo trvá a je složeno z jednotlivých osudů všeho. My se postupně vtělujeme do lidských osudů, které vnímáme a kterými procházíme. Tyto osudy jsou předem vytvořené a my je běheme jako hotové. To znamená, že události a postupy jsou pevně dané, jenom my je dopředu neznáme. Je to zaviněno naší vývojovou nedokonalostí. Kdyby u naší kolébky stál velmi dobrý jasnovidce, viděl by a popsal to, co nás v životě čeká, jak náš osud vypadá. Právě tak zkušený astrolog. Víme přece, že jasnovidní lidé existují a astrologie nám také podává přesvědčivé důkazy o své schopnosti přirovnávat běh planet k zemským lidským osudům. Vždyť momentální seskupení hvězd a jejich pohyb je jakoby zakódovaným obrazcem stejného bytí a dění na naší planetě. Dovede-li astrolog vypočítat, jak hvězdy stály a nebo budou stát kdykoliv v kterýkoliv čas, a dovede-li správně jejich postavení dekodovat a přenést na bytí a dění tohoto okamžiku, může zjišťovat, co a jak bylo nebo bude. O tom již astrologie podala mnoho důkazů a je schopna je podat kdykoliv. Její bytí je oprávněné a její výsledky objektivní.

Přiznáme-li tyto možnosti, pak jsou důkazem, že osudy jsou pevné, hotové a že my vstupujeme do něčeho již předem vytvořeného, co budeme jen prožívat. To je pravda, ale musíme vědět ještě něco dále, abychom se nestali fatalisty.

Vše je ve dvojnosti a není nic, co by v ní nebylo. **Hotový a pevný osud, to je „vůle Boží“. Druhý pól proti ní je „vůle bytostná“, v našem případě „vůle lidská“.** Je to jen jeden zákon o dvou pólech. Vůle lidská má v dané vůli Boží svůj svobodný projev. Člověk prožívá svůj daný osud podle svých vývojových schopností a vytváří takové činy, které odpovídají jeho kvalitě a jaké je schopen vytvořit. Jak je to možné v pevně daném osudu?

Osud není plošný, ale má svoje další dimense. Skládá se z událostí, které jsou těsně na sobě, prolínají se a jsou jako by navlečené korálky na niti. Tato nit je osou osudu. Každá osudová událost má ještě svoje dimense, svůj tvar. Představ-

me si ji tak, že např. směrem nahoru je ve své kvalitě lepší a lepší, a směrem dolů horší a horší, až nejhorší. Události nejsou položeny na osudovou osu svým středem, ale každá jinak. Některá leží na ose svojí lepší částí (je posunuta směrem dolů), takže na ose leží její vyšší, a tedy lepší část. Jiná přiléhá svým středem, jiná svojí horší částí. Kdybychom šli po osudové ose rovně, našli bychom tedy každou událost v jiné poloze, a proto v jiné kvalitě. Dále jsou události položeny na osu v různém sklonu. Některá je skloněna zepředu dozadu, jiná stojí kolmo a další stojí třeba šikmo, spodní částí blíže a horní dál. To je směr odshora dolů. Dále zauímají události směr předozadní.

V každém svém postavení se více přibližují nebo vzdalují od vedlejších osudů, které k našemu danému osudu těsně přiléhají a silou svých událostí ovlivňují naše. A tak bychom si daný osud a jeho události mohli představit jako různě dlouhé tyčinky, z nichž každá je provrtána na jiném místě (některá výš a jiná níže) a navlečena na nit, kde zauímá různá postavení odshora dolů a odpředu dozadu. Tvoří tak jakéhosi ježka s tyčinkami na všechny strany a mimo to různě rozviklanými.

Člověk se svojí svobodnou vůlí prochází tyto události tak, jak je schopen, ale ne po osudové ose. Jde osudem třeba kousek nepravidelnou spirálou, chvilku jde klikatě, někdy výše od osy, po chvíli prochází pod osou, přechází zepředu dozadu, a tak se stále motá v osudu.

Když např. svým postojem a rozhodováním zvedne svoji cestu nad osu, prochází svoje události více v jejich lepší kvalitě a svůj osudový vjem si zlepší. Když svoji cestu sníží pod osu, prochází všechny události v jejich horší hodnotě a v tom čase pocituje svůj osud jako těžší, horší.

Ale pamatujme v této úvaze na to, že události nestojí k ose středem, ale leží na ní, některá výš a jiná níže. Stane